

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.20.147/2019/5. szám

A tanács tagjai: . Orosz Árpád a tanács elnöke
. Kiss Gábor előadó bíró
. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Zsobrák Norbert Lajos ügyvéd

Az alperesek: I. rendű
II. rendű
III. rendű

Az alperesek képviselője: Dr. Kása Gábor ügyvéd

A per tárgya: Szóbeli végrendelet érvényességének a megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: Felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma: Kecskeméti Törvényszék
1.Pf.20.616/2018/4.

Az elsőfokú bíróság és a határozat száma: Kecskeméti Járásbíróság
13.P.20.020/2016/96.

Rendelkező rész

A Kúria a Kecskeméti Törvényszék 1.Pf.20.616/2018/4. számú jogerős ítéletét a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja.

A le nem rótt 210.000 (kétszáz tízezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes fia, Á. I. örökhagyó és az alperesek édesanyja házastársak voltak. Házasságukból 1981. január 11-én, 1984. december 4-én és 1988. november 20-án születtek a jelen per I-III. rendű alperesei.
- [2] Az örökhagyó autószerelő szakmunkás végzettséggel rendelkezett, de 1991 decemberétől

kezdődően munkanélküli volt. Házasságát a Kecskeméti Városi Bíróság a 10.P.22.806/1993/9. számú ítéletével felbontotta. A bontóper során a házastársak megállapodtak abban, hogy a gyermekek az édesanyjuknál kerülnek elhelyezésre, továbbá, hogy az örökhagyó 1993. december 1-jétől kezdődően mentesül a tartásdíj fizetési kötelezettsége alól, tekintettel arra, hogy az utolsó közös lakóhelyül szolgáló ingatlant, amely a házastársak közös tulajdona volt, értékesítették és az őt megillető vételárrészt az alperesek édesanyjának adta át, aki abból ingatlant vásárolt. A házasság felbontását követően az örökhagyó a felpereshez költözött.

- [3] A megállapodás ellenére az alperesek édesanyja 1996-ban, majd 2002-ben ismételtan pert indított a gyermektartás-díj felemelése iránt. Az örökhagyó és az alperesek édesanyja mindkét peres eljárásban egyezségeket kötöttek. Az örökhagyó továbbra is munkanélküli volt, ezért a felperes biztosította a megélhetését. A lakásuk rezsiköltségeit és a fia egyéb költségeit is a felperes fedezte.
- [4] Az örökhagyónál 2006 szeptemberében a K-i Városi Kórház Kézsebészetén carpal-tunnel szindrómát diagnosztizáltak, emiatt 2006. szeptember 14-én egy átmetszéses műtési beavatkozásra is sor került. Panaszai utóbb lényegesen nem csökkentek, ezért még kétszer megműtötték. Különböző betegségei miatt többször állt OOSZI Bizottság elé, amely 2008. január 9-én rögzítette, hogy a jobb kéz szorító ereje az ellen oldalihoz képest csökkent, az ujjak közül papírlap kis erővel kihúzható, az ökölképzés rendben, gyűrűképzés pedig csak az ujjakkal részben kivitelezhető. Megállapították, hogy a jobb kezén az izmok enyhén sorvadtak, de a bal kéz mozgásai és izomereje rendben van. Az OEP 2007 februárjától az örökhagyó munkaképesség csökkenését 50%-ban állapította meg azzal, hogy a jobb kezét fokozatosan igénybe vevő nehéz fizikai munkát nem végezhet.
- [5] Az örökhagyó 2011 nyarán nyelési nehézségek miatt fordult orvoshoz. A 2011. július 13-én kezdődő kivizsgálások eredményeként rosszindulatú garatdaganatot diagnosztizáltak nála. Tekintettel a daganat kiterjedésére, a műtési beavatkozás nem jöhetett szóba, az Onkológiai Konzultációs Szakbizottság kemoterápiát javasolt, amelynek első lépéseként 2011. augusztus 30-án vérvételre kellett megjelennie és 2011. szeptember 1-jén a kemoterápia megkezdése érdekében a kórházi osztályon jelentkeznie. Az örökhagyó 2011. szeptember 1-jén megjelent a kórházban, és írásbeli beleegyező nyilatkozatot adott a daganattal szembeni gyógyszeres kezelés megkezdéséhez, majd 2011. szeptember 1-jétől 12-ig kemoterápiás kezelésben részesült. Kijelölték a további vizsgálatok idejét, amely szerint 2011. szeptember 20-án és október 11-én kellett volna a szakambulancián vérvételre jelentkeznie. 2011. október 10-én jelentkezett a kórházban rosszullétre hivatkozással, ezért 2011. október 11-én az újabb kemoterápiás kezelésre nem került sor. Az elvégzett vizsgálatok eredményeként az aktuális kemoterápiás kezelést elhalasztották és előírták, hogy 2011. október 17-én jelentkezzen vérvételre a kemoterápiás kezelés folytatása érdekében.
- [6] Az örökhagyó 2011. október 17-én a vérvételre megjelent, a vizsgálatra a felperes, az unokaöccse, V. J., valamint annak az élettársa, B. T., továbbá az utóbbi rokona, H. S. kísérték el. Az aznapi vizsgálatok során B. T. és H. S. jelenlétében azt mondta, hogy ha vele valami történne, azt szeretné, ha mindene az édesanyjáé lenne.
- [7] A vérvételt követően az örökhagyót az onkológiai osztályon helyezték el. Figyelemmel az öt napja tartó nyelési nehezítettségére és a terhelésre jelentkező fulladásos tünetekre, valamint a nehézlégzéses panaszaira, az aktív onkológiai ellátás nem került szóba, az örökhagyót áthelyezték az onkológiai osztály palliatív részlegére további ellátás céljából. A fokozódó fulladása miatt a gégészeti szakrendelésen másnap, 2011. október 18-án tracheotómia elvégzését javasolták és erre tekintettel átszállították a fül-orr-gége osztályra, ahol még aznap gégemetszést hajtottak rajta végre, majd azt követően visszakerült a palliatív részlegre. Itt állapota romlott, táplálásának biztosítása érdekében 2011. október 26-án gyomorszondát vezettek be. Állapotában pillanatnyi stagnálás mutatkozott, majd fokozatosan tovább romlott, így morfiumentapaszra is szüksége volt. Az örökhagyó 2012. január 1-jén elhunyt.
- [8] Az örökhagyó halálát követően indult hagyatéki eljárásban a felperes jelezte, hogy az örökhagyó a

kórházban 2011. október 17-én szóbeli végrendeletet tett, ezen kívül hagyatéki hitelezői igényt jelentett be tartás, ápolás, gondozás címén. A közjegyző bizonyítási eljárást folytatott le, amelynek eredményeképpen megállapította, hogy a szóbeli végrendelet nem érvényes, ezért a 2012. május 28-án kelt hagyatékátadó végzésével a hagyaték tárgyát képező k-i 2079. helyrajzi számú belterületi lakóház rendeltetésű ingatlanban fennálló 27/192 tulajdoni hányadot törvényes öröklés címén az alpereseknek adta át.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [9] A felperes kereseti kérelmében elsődlegesen annak a megállapítását kérte, hogy az örökhagyó szóbeli végrendelete érvényes.
- [10] Másodlagos kereseti kérelme arra irányult, hogy a bíróság 1.893.900 forint megfizetésére kötelezze az alpereseket.
- [11] Állította, hogy az örökhagyó a kórházi tartózkodása alatt érvényes szóbeli végrendeletet tett, amellyel a vagyonát rá hagyta. További előadása szerint az örökhagyó halálát megelőző öt évben ő gondoskodott róla és ő is temettette el.
- [12] Az alperesek kérték a kereset elutasítását.
- [13] Vitatták, hogy a szóbeli végrendelet megtételének törvényi feltételei fennálltak. A másodlagos kereseti kérelem kapcsán arra hivatkoztak, hogy az örökhagyó a tartásra érdemtelen volt, továbbá, hogy a felperes az örökhagyónak nem nyújtott a szülő és gyermek közötti kapcsolatot meghaladó tartási szolgáltatásokat. A temetési költségekkel kapcsolatos igényt 215.566 forintban elismerték.

Az első- és másodfokú ítélet

- [14] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperes részére 220.628 forint temetési költséget mint hagyatéki terhet, és ennek 2012. január 3-tól a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát. Megállapította, hogy az alperesek a hagyatéki tartozásért az ideiglenes hagyatékátadó végzésben megjelölt hagyaték tárgyával felelnek, ezt meghaladóan az elsődlegesen előterjesztett kereseti kérelmet és másodlagosan előterjesztett kereseti kérelmet elutasította.
- [15] A lefolytatott bizonyítás eredményeképpen azt állapította meg, hogy az örökhagyó a nyilatkozata megtételekor nem volt életét fenyegető rendkívüli helyzetben. Utalt rá, hogy az örökhagyó 2011 júliusa óta diagnosztizált rosszindulatú daganatos betegségben szenvedett, 2011 szeptemberében egy kemoterápiás kezelésben részesült, októberben azonban fulladásos tünetei voltak, a torkában egy ödéma keletkezett, ami légzési nehézségeket okozott. Szerinte a tanúként kihallgatott dr. N. I. vallomása is azt támasztotta alá, hogy az örökhagyó nem volt akut életveszélyben, amikor elvégezték rajta a gégemetszést. Utalt arra is, hogy a tanú szerint okozhatott ez a helyzet halálfélelmet az örökhagyónál, ugyanakkor ha nem végezték volna el a műtétet, akkor sem halt volna meg, mert nem volt akut életveszélyes állapotban.
- [16] Érvelése szerint az örökhagyót nem érte váratlanul, hogy 2011. október 17-én a kórházban tartották, mert a 2011. október 11-re előjegyzett terápiát ekkorra halasztották el. Utalt rá, hogy amikor október 10-én megjelent az osztályon, nem tartották kórházban a vizsgálat elvégzését követően, hanem először otthonába bocsátották és egy héttel későbbre halasztották a kezelést, amelyet már úgy írtak ki, hogy a vérvétel napján, az onkológiai osztályra be is fekszik a kezelés folytatása érdekében.
- [17] Szintén utalt dr. Sz. Á. kezelőorvos vallomására, miszerint az örökhagyó gyenge volt, a beszéde nehezen volt érthető, a vérvétel elvégzése után az onkológia első emeleti szintjére került, itt várta be a vérvétel eredményét. Kiemelte, hogy B. T. a hagyatéki eljárás során és a perben is úgy nyilatkozott, hogy a vérvétel után a folyosón, az osztályra kerülése előtt mondta az örökhagyó, hogy szeretné, ha meghallgatnák a végakarátát, amely szerint mindene az édesanyjáié legyen. Kiemelte,

hogy H. S., aki csak a hagyatéki eljárás során került meghallgatásra, nem tudta megerősíteni, hogy hol és mikor hangzottak el ezek a mondatok, csak arra tudott nyilatkozni, hogy elhangzottak. Utalt arra: azt, hogy a kórház folyóson történt meg a végintézkedés, V. J., a felperes unokája mondta el, aki szintén úgy nyilatkozott, hogy a vérvételt követően végintézkedett az örökhagyó.

- [18] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes előadása a végintézkedés megtételének körülményeivel kapcsolatban ellentmondásos volt, mert az eljárás során egyszer úgy nyilatkozott, hogy az örökhagyó a vérvétel előtt a kórház udvarán, majd később úgy, hogy a vérvételt követően, az osztályra menet közben, a tolokocsiban tette meg a nyilatkozatát.
- [19] Az elsőfokú bíróság az örökhagyó egészségi állapotának tisztázása végett orvosszakértői bizonyítást is lefolytatott. Utalt rá, hogy a kirendelt szakértő azt állapította meg, hogy az örökhagyó az életét fenyegető helyzetben volt már a diagnózis megállapítását követően, ez azonban nem jelentett tartós életveszélyes állapotot, ebből következő álláspontja szerint objektíve nem állt fenn rendkívüli veszélyhelyzet, az örökhagyó ugyanis rutinvizsgálatra érkezett 2011. október 17-én a kórházba. A vérvétel megtörténtét követően szerinte semmi olyan váratlan esemény nem történt, amely a rendkívüli helyzetet objektíve előidézte volna.
- [20] Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az orvosszakértői vélemény szerint is az örökhagyó a gégemetszésig - bár életét fenyegető állapotban volt a nehézlégzése miatt - nem volt életveszélyes helyzetben. Ezt - szerinte - megerősítette dr. N. I. tanú vallomása is. Okfejtése szerint azt, hogy nem állt fenn az örökhagyónál rendkívüli veszélyhelyzet az is igazolta, hogy a felperes és a tanúk is úgy nyilatkoztak, hogy a vérvétel után közölték az örökhagyóval, hogy bent kell maradnia a kórházban, mert állapotában romlás történt, azonban - érvelt - ez nem felel meg a valóságnak. Arra hivatkozott, hogy az örökhagyó az orvosi protokoll szerint a vérvétel után került elhelyezésre az onkológiai osztályra és ezt követően, a vérvétel eredményének ismeretében került áthelyezésre a palliatív osztályra. Ebből arra következtetett, hogy amikor az örökhagyó szóbeli végrendeletet tett, akkor még nem értesült arról, hogy a vérvizsgálat eredménye nem megfelelő, illetve arról sem, hogy gégemetszést kell nála alkalmazni. Az elsőfokú bíróság szerint a rendkívüli állapot fennállását cáfolta az is, hogy a gégemetszést nem azonnal végezték el, hanem arra csak másnap került sor.
- [21] Az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy az örökhagyó a nyilatkozata megtételekor írásbeli végrendeletet tudott volna-e tenni, vagy csak jelentékeny nehézséggel tehette volna azt meg.
- [22] E körben kiemelte, hogy a szakértő szerint az iratok nem tartalmazták azt a tényt, hogy az örökhagyó írásképtelen volt, erre csak a felperes hivatkozott, illetve az általa bejelentett tanúk tettek ilyen nyilatkozatot. Az elsőfokú bíróság jelentőséget tulajdonított annak a körülménynek, hogy a gégemetszéshez szükség volt az örökhagyó beleegyező nyilatkozatára, aki azt aláírta, és szintén aláírta a gyomorszonda bevezetéséhez szükséges hozzájárulást is. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az örökhagyó, ha hosszadalmas végrendeleti nyilatkozat megtételére nem is volt képes, de a nevének aláírására igen, ezért a szóbeli végrendelet megtételének további eleme is hiányzott.
- [23] Az elsőfokú bíróság a felperes másodlagos kereseti kérelmét részben - a temetési költségek vonatkozásában - találta alaposnak. Álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítás eredményeképpen az is megállapítható volt, hogy az örökhagyó csekély összegű tartásdíjat fizetett, más módon gondozási és nevelési feladatainak nem tett eleget, ezért az alperesek vonatkozásában a tartásra érdemtelen volt. Ebből következően, amennyiben ő maga tartásra szorult, akkor a tartási kötelezettség a felperest mint szülőt terhelte.
- [24] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az alperesek által egyetemlegesen a felperes részére hagyatéki hitelezői igény címen fizetendő összeget 282.336 forintra felemlte.
- [25] A per adatai alapján megállapította, hogy az örökhagyó 2017. október 17-én a kórházi tartózkodása alatt tett egy olyan nyilatkozatot, amely szerint azt szeretné, ha minden vagyonát az édesanyja, a felperes örökölné. Indokolásában kiemelte a következőket. Az örökhagyónál 2011. július 13-án diagnosztizálták a rosszindulatú daganatot, így az nem volt vitás, hogy komoly betegségben

szenvedett. A 2011. október 11-ére kitűzött kemoterápiás kezelésen az időközben bekövetkezett állapotromlására tekintettel nem tudott megjelenni, e miatt az újabb kezelést és az azt megelőző vérvételt 2011. október 17-ére halasztották el. Az örökhagyó ebben az időpontban megjelent a kórházban, ahol a peradatok szerint a vérvételt követően tette azt a nyilatkozatát, miszerint minden vagyona az édesanyjáé legyen. A nyilatkozat megtételének az időpontjában az örökhagyó nem tudta a vérvétel eredményét és azt sem, hogy később gégemetszést fognak rajta végrehajtani. A kórházi kezelésre nem az egészségében akkor bekövetkezett állapotromlás miatt került sor, hanem azért, mert erre az időpontra volt előirányozva a terápiás kezelés folytatása.

- [26] A másodfokú bíróság szerint nem volt megállapítható, hogy az örökhagyó a nyilatkozat megtételekor az életét fenyegető rendkívüli helyzetben volt. Szerinte ezt támasztotta alá a beszerzett orvosszakértői vélemény, amely szerint az örökhagyó a betegség diagnosztizálásától kezdődően életét fenyegető állapotban volt, a nyilatkozat megtételekor viszont nem volt az életét fenyegető rendkívüli helyzetben. Az a körülmény - érvelt -, hogy esetlegesen az örökhagyónak a vérvételt követően halálfélelme lett és e miatt tett a vagyoniával kapcsolatos nyilatkozatot, nem pótolja a szóbeli végrendelet törvényes feltételeinek a meglétét, mert azoknak objektíve kell fennállniuk.
- [27] Osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban is, hogy az örökhagyónak a kézbetegsége miatt nehézségei voltak az írást illetően, de lehetősége lett volna arra, hogy a kórházi tartózkodása alatt írásbeli magánvégrendeletet vagy közvégrendeletet tegyen.
- [28] Abban nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy az örökhagyó az alperesekkel szemben a tartásra érdemtelen volt. Álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítás eredményeképpen megállapítható volt, hogy 2011-től kezdődően volt olyan három hónap, amelyre tekintettel a felperes javára „elszámolható a tartási költség”, így étkeztetésért és rezsiköltség címén 246.830 forintot tartott érvényesíthetőnek az alperesekkel szemben.

A felülvizsgálati kérelem

- [29] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amely - tartalma szerint - annak részben való hatályon kívül helyezésére és olyan tartalmú határozat meghozatalára irányult, hogy a Kúria a keresetének a szóbeli végrendelet érvényességének megállapítása tekintetében „teljes egészében adjon helyt”. Másodlagos kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az ügyben eljáró bíróságok valamelyikének új eljárásra és új határozat hozatalra utasítására irányult.
- [30] Érvelése szerint az ügyben eljáró bíróságok nem tettek eleget indokolási kötelezettségüknek, a jogerős ítélet alapján nem állapítható meg, hogy egyes bizonyítékokat miért mellőztek, vagy éppen fogadtak el döntésük alapjául, ezért a jogerős ítélet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 206. § (1) bekezdésébe ütközik.
- [31] Hangsúlyozta, hogy a kirendelt orvosszakértő személyes meghallgatása során azt adta elő, hogy az örökhagyó 2011. október 17-én életveszélyes állapotban volt, fulladásos panaszai miatt került kórházi felvételre, az ott elvégzett gégemetszés hiányában állapota rövid úton halálához vezetett volna. Szerinte a bíróságok tévesen tulajdonítottak jelentőséget a kórházi kezelőorvos, dr. N. I. tanúvallomásának, aki bizonytalan nyilatkozatokat tett, valójában az örökhagyóra már nem is emlékezett.
- [32] Állította, hogy a szóbeli végrendelet tanúi egybehangzó és aggálytalan vallomása az örökhagyó állapotát illetően az általa előadottakat támasztották alá.
- [33] Sérelmezte, hogy a jogerős ítélet szerint az örökhagyó a szóbeli végrendelet megtételekor nem volt az életét fenyegető, rendkívüli helyzetben, továbbá, hogy a bíróságok figyelmen kívül hagyták azt a tényt, hogy írásképtelen volt. Sérelmezte, hogy a kórházi dokumentumokon fellelhető, feltűnően és laikus számára is szemmel láthatóan nem az örökhagyó kezétől származó névalíráásokat az ügyben eljáró bíróságok annak ellenére az örökhagyó aláírásának fogadták el, hogy tájékoztatta a bíróságot arról: a fia helyett ő írta alá a nyilatkozatokat annak érdekében, hogy a szükséges kezelésben

részesülhessen. Hivatkozott arra, hogy ebben a körben az örökhagyótól származó írásmintákat csatolt és szakértő kirendelésére is indítványt tett, amelyet szerint a bíróságok indokolás nélkül utasítottak el.

- [34] Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [35] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [36] A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 634. §-a kimondja, hogy szóbeli végrendeletet az tehet, aki életét fenyegető rendkívüli helyzetben van, és írásbeli végrendeletet egyáltalán nem, vagy csak jelentős nehézséggel tehet. A szóbeli végrendelet érvényességének két anyagi jogi feltétele, az életet fenyegető rendkívüli helyzet és az írásbeli végrendelet megtételének az akadálya, vagy annak jelentékeny nehézsége a végintézkedés időpontjában együtt kell, hogy fennálljon. Bármely feltétel hiánya esetén a szóban megtett végintézkedés érvénytelen.
- [37] Az örökhagyó nem vitásan súlyos, előrehaladott daganatos betegségben szenvedett, amely folytán halálával számolni lehetett. A Kúria hangsúlyozza: önmagában azonban valamely halállal végződő betegség egész lezajlása alatt nélkülözheti a rendkívüli jelleget. Annak megállapításához az is szükséges, hogy az örökhagyó állapotában olyan hirtelen hanyatlás álljon be, amely az örökhagyó életét már közvetlen módon fenyegeti. (a 1/2014. PJE határozat szerint a régi Ptk. alkalmazása körében változatlanul irányadó PK 88. számú állásfoglalás).
- [38] Az adott ügyben az eljáró bíróságok megalapozottan állapították meg, hogy az örökhagyó a végintézkedés megtételekor, 2011. október 17-én nem volt az életét fenyegető rendkívüli helyzetben. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy az örökhagyó állapota kétségtelenül folyamatosan romlott, fulladt, azonban azon a napon nem sürgősséggel jelentkezett a kórházi kezelésre, hanem egy előre egyeztetett időpontra tekintettel jelent ott meg. A szakértői bizonyítás alapján tényként volt megállapítható, hogy a megjelenés célja a vérvétel, majd azt követően a kemoterápiás kezelés további folytatása volt, nem pedig egy, a közvetlen életveszélyt elhárító orvosi beavatkozás elvégzése.
- [39] Tény az is, hogy a végintézkedésre nem a vérvétel eredményének a megismerését követően került sor, és azt az örökhagyó nem is a rá váró gégemetszés tudatában tette. Állapota alapján az aznapi beavatkozás szükségessége nem merült fel, a beavatkozásra csak másnap, a gégeszeti ambulancián került sor. Szintén helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a vérvételt követően semmi olyan váratlan esemény nem történt, amely a rendkívüli helyzetet előidézte volna. Arra pedig nem merült fel adat, hogy állapota folytán maga a gégemetszés mint beavatkozás életveszélyes műtétnek minősült volna.
- [40] A Kúria - szemben a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal - úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság nem járt el a régi Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon, amikor a bizonyítékok egybevetés során arra a következtetésre jutott, hogy a szóbeli végrendelet érvényes megtételének az egyik feltétele - az életet fenyegető rendkívüli helyzet - a végintézkedés megtételekor nem állt fenn és a másodfokú bíróság sem járt el a régi Pp. 253. § (3) bekezdésébe ütköző jogszabálysértő módon, amikor az elsőfokú bíróság ítéletét - ebben a körben - helybenhagyta.
- [41] A Kúria utal rá, hogy a szóbeli végrendelet egyik érvényességi feltételének a hiányában már nem volt jogi jelentősége annak, hogy az örökhagyó egyébként a szóbeli végrendelet megtételekor képes volt-e írni.
- [42] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a nem jogszabálysértő jogerős ítéletet a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [43] A felperes személyes költségmentességére figyelemmel le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.
- [44] Az alpereseknek a felülvizsgálati eljárásban ismert költségük nem merült fel, ezért erről a Kúriának nem kellett rendelkeznie.
- [45] A Kúria a határozatát a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján a felperes kérelmére kitűzött tárgyaláson hozta meg.

Budapest, 2019. december 11.

. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Csentericsné dr. Ágh Bíró
Ágnes s.k. bíró